

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Rege Luce

Cím:

Ujabb tanműhely a Simor-utca és a Villám-
utca sarkán

Forrás:

Világosság

(Hely)

1950. VI. 17
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy:

372.74

Hely:

Idő:

"1950"

Személy:

Helyszám:

Ujabb tanműhely a Simor-utca és Villám-utca sarkán

A gyermekeink majd nem tudják már érzékelni, de mi még nagyon is emlékezünk rá, mit jelentett ez a szó: „tanonc”. Kiszolgáltatottságot. Megaláztatottságot. Véláztató arculcapásokat. Nyomort, szenvedést, reménytelenséget... Azóta a nevük is megváltozott. Az ipari tanuló büszke öntudattal indul az életek. Tudja, hogy minden, ami ebben az országban épül, az övé is épügy, mint minden dolgozóé. Tanműhelyek, iskolák, otthonok épülnek, hogy nyugodtan, magabiztosan, szilárd talajon kezdhesen saját élete felépítéséhez.

A közelmúltban ádták át nemes rendeltetésének a Rákosi Mátyás-Művek tanműhelyét, tanuló iskoláját. Aztán a Hőzherr-gyári tanműhelyt. Az épülő diósgyőri tanulóváros is részben már elkészült. A közeljövőben kezdene hozzá a Győri Vagongyár és a budapesti Láng-gépgyár tanműhelyének, iskolájának, otthonának felépítéséhez. E pillanatban is két tanműhely épül: Kőbányán, Bányász-utca 1. alatt egy 120 személyes szerszámgyártó tanműhely és a VIII. kerületben, a Ganz Vagongyár sporttelepén egy 1000 személyes, szakképzésre alkalmas tanműhely. Most az utóbbiról adunk beszámolót, amelynek körvonalai a Vil-

lám-utca és a Simor-utca sarkán a vasbeton zsaluzásokból (japályákból) már kirajzolódnak.

Ezer fiatal részére

Az erős napsütésben jólesik behúzódní a zsalufák árnyékába. Mintha erdőben járna az ember. De alatta nem pihennek az emberek.

Hordják az építőanyagot, bontják a zsaluzást és a vasbeton oszlopok között szemlátomást emelkedik a fal.

Április 24-én láttak munkához, október 15-re be kell fejezni. Kezdték nyolc emberrel, ma majdnem kétszáz dolgozik s napról-napra nő a számuk.

Benn az építési irodán a tervrajzokból meginkább kibontakozik a tanműhely képe. „L”-alakú egyemeletes épület lesz, 140 méter hosszú, 18 méter széles. A Villám-utcai szárnyon a földszinten épül a gépműhely, az emeleten pedig a lakatosműhely.

A földszintre vagy kétszáz gép kerül, közöttük hatvan vadonatúj.

A Simor-utcai szárny földszintjén lesz egy ötszáz személyes mosdó-öltöző, az emeleten egy ezer tanuló befogadására alkalmas kultúrterem. Az épület ter-

vének legifőbb jelszavai: napsfény, levegő. Egymásbafonódó ablakosor a két műhely és a kultúrterem is. Messziről úgy hat majd, mint egy üvegpalota. Még egy jellemző adat: az öltözőknél már számbavették

az ipari tanulóleányok százalékarányának javulását:

360 a férfi és 140 a női öltözők száma. Két turnusban tanulnak majd itt a fiatalok, így lesz a szakképzésre kerülők száma ezer.

Harc

az új és a régi között

Az utóbbi hónapokban kemény harc indult meg az építőipar elmaradottságának felszámolására. Ennek a harcnak a nyomai meglátszanak ezen az építkezésen is. De megtaláljuk ugyanúgy az építőipar közismert hiányosságait.

A régi, a halálraítelt harcol itt is az újjal, a jobbal, a most születővel, mely lázasan követeli az élethezvaló jogát.

Ebben a harcban épült eddig is Budapest és az ország, ebben a harcban épül a Ganz Vagongyár ipari tanulóinak tanműhelye, kultúrterme is. Ebben a harcban alakult és alakul Budapest

új arca és alakulnak az új emberek. Nézzük a frontokat. Az egyik oldalon ott van még a régi, tervszerűtlen, amely itt is persze igyekszik meghosszabbítani életét.

Az organizációs tervben a következő építőipari gépek szerepeltek: három betonkeverőgép, négy vibrátor, két felvonó. Ezzel szemben először megérkezett egy 370 literes hibás keverőgép, mely hamarosan eltörött és kijavítása természetesen zavarokat okozott. Aztán jött egy kisebb, 175 literes betonkeverőgép.

Ezzel az előbbi történet szorulószóra megismétlődött.

Végül megérkezett a tervben felvett harmadik nagy keverőgép is: ennek elszakadt a lánc s a helyszínen nem lehetett bekötözni a sebeit, hanem be kellett szállítani a központi gépjavítóba műtetre.

Jött a jólismert hátráltató:

a tervváltoztatás, a tervhány.

Egyszer például terhiba miatt rosszszul hajlították a vasakat, két vasbetonszerelő egy heti munkája kárba veszett.

Mondjunk még hibát? A termelés legifőbb motorját, a munkaversenye-

ket hanyagul, bürokratikus szervezik. Ahány funkcionárius van, annyi félekép ad számot a munkaversenyek állásáról. A dolgozók egy része nem is tudja, hogy megy a verseny. Az utóbbi viszont annál kevésbé lehet csodálni, mert

a versenynek semmiféle nyilvánosága nincs:

az építkezésen sehol egy kimutatás. A másik oldalon győzelmesen nyomul előre az új. Először is a dolgozók munkarendje birkózik a nehézségekkel. Es ebben a küzdelemben az új győzelmét jelzi, hogy a termelésben elérték

átlagosan 150 százalékot.

Az építkezésen a Magyar Gyárépítési NV-nek mintegy harminc újítását alkalmazták: téglavágógépet, elektromos vashajlítót, takarékosabb zsaluzási módszert, téglaszállító szerkezetet, szöghúzó kalapácsot... Hogy az újításokat közkinccsé tegyék, az elmúlt

hét szombatján megtartották az első tapasztalatcsere értekezletet.

Itt mutatták be nagy érdeklődés mellett a sztáhanovista falazási módszert...

Ez szombaton történt, de például Cserti János öreg kőműves a rákövetkező csütörtökön még mindig az ősrégi módszerrel dolgozott. Akkor Fehér János elvtárs párttitkár elől kezdte az agitációt, példákkal mutatva rá a sztáhanovista falazási módszer előnyeire. Az öreg kőműves végül is „megadta” magát:

— No, no, hiszen én is meg tudom csinálni azt, amit a többiek...

Igy áll a harc az építkezésen a régi és az új, az idejét múlt és az életrevalóbb között. A harc kimenetele nem kétséges: a jobb, az életrevalóbb győz és a Ganz-

Vagongyár tanműhelye lépül majd, minden valószínűség szerint jóval a kitűzött idő előtt. Az üvegfalú, napfényes, levegős tanműhelybe beköltöznek az új ipari tanulók, akik már a jobb, a termelékenyebb munkamódszereket tanulják, akik már az új technikával indulnak harcba a termelés frontján. Így haladunk harc közben mindig előre. Rákosi elvtárs mondta a sztáhanovistáknak: „A felső határ az égbolt.”

Rege Imre

Készülnek a zsaluk a vasbetonhoz, dolgoznak az ácsok. Háttérben a Ganz Vagongyár tanműhelyei.